

131. SZÁM

HITKÖZSÉGI HÍRADÓ

NEM AZ A ZSIDÓ, AKINEK A SZÜLEI AZOK VOLTAK, HANEM AKINEK A GYERMEKE IS AZ LESZ! (Simon Peres)

Színházi meghívó

Balázs Ágnes: A PIROS BICIKLI

Színdarab egy felvonásban a Holokauszt áldozatainak emlékére Ecséri Lilla és Heyman Éva naplója nyomán.

Szereplők:

Éva – Gesler Lili
Lilla – Szoták Andrea

Rendező:

Radó Gyula

Helyszín:

Tiszti Pavilon díszterme, Komárom

Időpont:

2007. május 1., kedd, 16:00 (IDŐPONTVÁLTOZÁS!!)

Az előadás a Komáromi Napok keretében, a Magyar Köztársaság Pozsonyi Kulturális Intézete támogatásával jön létre.

A történet:

Éva és Lilla soha nem találkoztak, nem ismerték egymást. Sorsuk most mégis összefonódik, hiszen oly sok közös volt bennük. Például mind a ketten gyerekek voltak, mindketten naplót vezettek, és mind a ketten nagyon de nagyon szerettek élni...

Ecséri Lilla és Heyman Éva kézzel írott naplója nyomán két sors elevenedik meg a színpadon. Lilla 16 éves, Éva alig 13, Lilla színésznő szeretett volna lenni, Éva csak élni akart.

Az időből és térből kiemelt történetet korabeli filmszlágerek és rádióbejátszások kapcsolják az adott kor vérkeringésébe, s döbbennek rá a nézők, hogy mindaz, ami elhangzik, s amit a színpadon látunk, valóság volt, felfoghatatlan irrealitása ellenére is megtörtént, s milliók sorsát pecsételte meg.

További információk: www.apirosbicikli.hu

A zsidó esküvő

Bécs Város Zsidó Múzeuma vándorkiállítása 2007. május 1. és június 10. között a Menház Zsidó Kulturális és Közösségi Központban tekinthető meg. Szeretettel várunk mindenkit, aki érdeklődik a zsidó esküvő rejtelméi iránt.

Megnyitó:

2007. május 1. 14:30- a zsinagógában
(IDŐPONTVÁLTOZÁS!!!)

A kiállítás szlovák és magyar szöveggel készült.

Nyitvatartás:

Május 1. 14:30-15:30
Május 2. és június 8. között:

Hétfő:	15:00-17:00
Kedd:	10:00-12:00
Szerda:	15:00-17:00
Csütörtök:	10:00-12:00
Vasárnap:	15:00-17:00

Május 8-án (állami ünnep), május 23-án és 24-én Shavout ünnepe, a kiállítás zárva tart.

Közlemény

A Komáromi Zsidó Hitközség vezetősége ezúton értesít minden érintettet, hogy a KZSH irodájának vezetését, 2007. április 1-jétől **Haas Judit** vette át.

Haas Judit a közelmúltig a pozsonyi Ohel David Zsidó Idősek Otthona főnövéreként dolgozott. Több évtizedes galántai illetve pozsonyi tartózkodás után döntött úgy, hogy visszatér szülővárosába.

Munkájához sok sikert kívánunk!

Az új ügyfélfogadási idő:

hétfő 15:00-17:00, csütörtök: 10:00-12:00

Telefon:

7731-224

Az új irodavezetővel a HH májusi számában olvashatnak interjút.

Shavout ünnepe

Az ünnep május 22-én, kedden este kezdődik, 23. és 24. főünnep, a KZSH titkársága zárva tart. A zsidó temető ezeken a napokon nem látogatható.

Mártírnapi

A Komáromi Zsidó Hitközség tisztelettel meghív minden jóérzésű embert a város és környéke zsidósága deportálásának 63. évfordulója alkalmából rendezendő emlékünnepekre, melyet 2007. június 10-én, vasárnap 10:30-kor tartunk a komáromi zsidó temetőben (Aranyember utcája).

Emlékbeszédet mond Kardos Péter főrabbi

12:00-kor közösen gyújtunk gyertyát az áldozatok emlékművénél a zsinagógában és koszorút helyezünk el a Menház falán található emléktáblánál.

a Komáromi Zsidó Hitközség vezetősége

Nyertes pályázatok

A Szlovák Köztársaság Kulturális Minisztériuma a zsidó kultúra támogatása keretében 20000 Sk-val támogatja 2007-ben a HH kulturális mellékletét a Stetl-t. Nyitra Megye Önkormányzata 10000 Sk-val járul hozzá a KZSH programjainak megtartásához. További pályázataink elbírálása folyamatban van.

PT

Kérjük a támogatását!

Kedves Olvasónk, ahhoz, hogy a komáromi zsidó közösség színvonalas programokat szervezhessen, újjáéledjen a vallási és a kulturális élet, felújíthassuk a MENHAZAT, megjelenhessen és eljusson Önhöz a HH, nem kevés anyagi forrás szükséges. Kérjük, hogy amennyiben módjában áll, támogassa céljaink elérését. Adományait előre is köszönjük!

Cím:

Židovská náboženská obec v Komárne

Bankunk címe:

Slovenská sporiteľňa a.s. Palatínova 33, 94501 Komárno

Koronaszámla:

SK 0609000000000026384962

Devizaszámla:

SK 5909000000000027668967

Támogassa ön is a KZSH-t, a HH-t és a Shalom klubot!

Faliújság rövid hírek

✧ Vajnorsky Teri néni Jeruzsálem-ből két képpel ajándékozta meg közösségünket, melyeket a Wallenstein Zoltán teremben helyeztünk el. Köszönjük!

✧ A Vértes család Budapestről könyveket ajándékozott.

✧ A MAZSIHISZ Rabbistületének köszönhetően Peszachkor 25 db új, fonetikus átírást is tartalmazó hagadából imádkozhattunk.

✧ Megérkezett a Centropa szervezet új folyóiratának első száma a KZSH-hoz, a könyvtárban már olvasható.

✧ Március 15-én a nyitott kapuk napján magyarországi turisták keresték fel a Menházat, március 27-én pedig németországi nyugdíjasok csoportja látogatott az épületbe, őket Pasternák Antal elnök kalauzolta.

Mazl tov!

Májusban kerek
születésnapját ünnepli
Jeruzsálemben
Vajnorsky Teri néni!
Bis 120! Gratulálunk!

Április 10-én kerek
születésnapját ünnepelte
Kassán **PaeDr. Marta Győriová,**
akinek jó egészséget és sok boldogságot kívánunk!

Pozsonyban 60. születésnapját
ünnepelte olvasónk **Kovár Pavol.**

Gratulálunk!

Hitközségi Híradó (Spravodaj) – a Komáromi Zsidó Hitközség lapja (mesačník ŽNO v Komárne). Alapítva 5756-ban (1996), **főszerkesztő** – séfredaktor: Paszternák Tamás (tamas.paszternak@menhaz.sk), Paszternák András (andras.paszternak@menhaz.sk), **munkatársak** – spolupracovníci: Gál Juli (Budapest), Mgr. Piczek Ferenc, **tördelőszerkesztő** – grafická úprava: Saláth Richárd, **olvasószerkesztő** – jazyková korektúra: Katarína Potoková (Nitra), Vadász Magda (Budapest), Kornfeldová Nelly (Dunaszerdahely), Paszternákné Kertész Zsuzsanna (Komárom), **nyomtatás** – tlač: Silvester s.r.o., a **KZSH címe** – adresa ŽNO: Židovská náboženská obec, Eötvösa 15, 945 01 Komárno, Slovakia, tel.: 00421/35/7731-224, e-mail: kile@menhaz.sk, tel./fax: 00421/35/7725-355. **Regisztrációs szám:** OÚ-OVVS/2003-5. **ISSN** 1337-091x. **Lapunk Önnek készült, kérjük ne dobja el!**

Macesz minden mennyiségben

Széder este Komáromban

Pészach ünnepe a zsidóság történetének, néppé válásának kiemelkedő eseménye. Az utóbbi években Komáromban is igyekeztünk összefogni a közösséget, és együtt ünnepelni a Széder estén. Az 5767-es Pészach több különlegességet is tartogatott. A második széder este előtt a zsinagógában kezdődött az összejövétel, Oláh János, az Országos Rabbiképző-Zsidó Egyetem tanára állt az omed előtt és elmondta az esti imát, több évtized kihagyása után hangzottak el az ősi mondatok – köztük az omer számlálás első napja- zsinagógánkban.

Az ima után a szépen megterített Wallenstein Zoltán teremben foglalt helyet az 50 résztvevő, a helyieken kívül Komárom-Esztergom megye számos településén szóróanyagban élő hittestvéreink is jelen voltak. Oláh tanár úr, alapos magyarázata mindenki számára sok új információt tartalmazott, a MAZSIHISZ által adományozott új hagadák, illetve a Pozsonyból pár éve érkezett szlovák nyelvű változat lehető-

vé tette az elhangzottak követését.

Az est egyik kiemelkedő eseménye a Mánis taná, a négy kérdés, melyet ezúttal Lévai Izsák Éva, az OR-ZsE elsőéves judaisztika szakos hallgatója kérdezett. A Rabbiképző hallgatói közül ötven voltak ott a komáromi széderen, bízunk benne, hogy érdeklődésük közösségünk iránt továbbra is megmarad, és a jövőben is segítik majd munkánkat.

A bevezető után következett a vacso-

ra, mely hagyományosan maceszgomócós húslevesből, sült csirkéből és macesztortából állt. A három csodálatos torta Kollár Zoltán ajándékként került az asztalra.

Oláh tanár úr a Nagyünnepeken már megszokott tanítása útravalót és energiát adott mindannyiunknak, öröm volt számunkra, hogy vállalta az est vezetését.

Az est lebonyolításáért köszönet illeti a Panoráma Szálloda munkatársait, Haas Juditot, Králikné dr. Novák Zsuzsát, a Paszternák családot és Farkas Editet, a Menházban működő cukrászüzem vezetőjét.

PT

Gondolatok a KZSH összejöveteleiről...

Az utóbbi időben több hitközségi taggal beszélgettem egy furcsa jelenségről. Nagyon változott a programjainkon résztvevők összetétele, ezzel együtt közösségünk magja is. Pár éve még idős nének és bácsik töltötték meg a sorokat, létszámuk sajnos fogy, szinte alig maradtak néhányan akik el tudnak jönni. A közösség utánpótlására két lehetőség kínálkozik, a Komáromban lakó közép és fiatal generáció bevonása, illetve a tágabb régió felé való nyitás.

E másodikban kétség kívül sikereink vannak, elsősorban Komárom-Esztergom megyéből, illetve a környező városok közösségeiből adódik ma már a Shalom klub és a hitközségi rendezvények látogatóinak fele, egy magát európainak mondó, nyitott közösségben rendjén is van ez, a regionalitás erősítése mindig is kitűzött célunk volt. A régió településeiről érkezők nem ritkán akár 50-60 kilométert is utaznak, hogy részesei legyenek a komáromi eseményeknek, egy olyan zsidó élménynek, melyet nyújtani próbálunk...

A gondok elsősorban abból adódnak, hogy a városunkban élő hittestvérek jelentős része távol marad a rendezvényekről, nem érzi magáénak a Menházat, a zsinagógát, a programot... A szervező, a koordinátor természetesen magában keresi a hibát... Vajon miért nem jönnek? Talán nem jó, amit szervezünk? Talán megsértettünk valakit? Talán túl vallásos, amit csinálunk? Talán túl sok, amit szervezünk? Talán nem a helyi közösségnek szól?

A felvetődő kérdésekre csak közösen kaphatunk választ. Jelenleg nem más a tét, mint a komáromi zsidó közösség jövője, a túlélés, ami hosszútávon csakis a jelenleg passzív tagok bevonásával lehetséges.

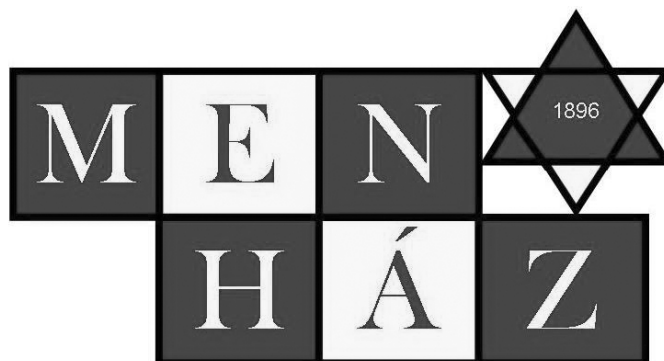
Tudjuk, hogy a 21. század embere más-más módon éli meg zsidóságát, nem várható el, hogy mindig minden programon ott legyen. Az elmúlt tíz év során eddig is arra töre-

kedtünk, hogy a zsidó élet lehető legszélesebb spektrumát hozzuk el Komáromba, megadva ezzel mindenkinek a választás lehetőségét.

Tisztában vagyunk azzal, hogy sokan azért nem jönnek, mert otthonról, a szülői házból nem hozzák magukkal a hagyományt, a tradíciót, vagy éppen a vallások különbözősége okoz náluk kételyeket. A komáromi közösség nyitott mindenki számára vallástól, nemzetiségtől függetlenül. A judaisztikai tudás hiánya sem lehet akadály, sokan eseményeinken találkozhatnak először vallási témákkal, ezért is próbálunk tanítani, oktatni, az alapokról...

A fenti kérdésekre szeretnénk választ kapni, ezért mindazokat, akik érintettek, hamarosan megkeresi majd közösségünk, hogy a jövőről, a lehetséges kapcsolódási pontokról beszéljünk.

Bízunk benne, hogy e kezdeményezés meghozza eredményét, egy aktívabb helyi zsidó életet, amely a régióból érkezőkkel együtt biztosítja a működés feltételeit.

Jövönk, ami összeköt – a régió oldala

A Hunyadi téri körzet Komáromban

Gál Juli beszámolója

Domán István főrabbi beszéde

Komárnot látni.....nem volt elég egy alkalommal, (kb. hat évvel ezelőtt jártunk náluk) s erről nem csak a bűbajos, vendégfogadó kisváros tehet, „bűnös” a Hitközség valahány tagja, különös tekintettel a Paszternák családra, a két fiúra, Tamásra és Andrásra, akik szíveslátásban, a program szervezésében, a látnivalók idegenvezetői rutinnal megáldott magyarázatában, a felmerülő kérdések megválaszolásában lokálpatriótaként jeleskedtek.

Szóval, a BZSH Hunyadi téri templomkörzete és Generációk Klubja mintegy ötven fővel (egy nyertes MAZSÖK - pályázatnak köszönhetően) közösen purimozhatott a szlovákiai zsidókkal.

Azokkal az emberekkel, kik (még a szórvány városokkal együtt is) egyre fogyó létszámban igyekeznek jelen lenni az eseményeken, amelyeket a program koordinátorok rengeteg energiával, ötlettel teremtenek meg számukra, valósítanak meg, azzal a nem is titkolt szándékkal, miszerint a hit- és kulturális élet biztosítása elengedhetetlen a zsidóság fenntartásához.

Nos, megérkeztünk, előadást hall-

hattunk, DVD- n filmet nézhettünk a Menház, a zsinagóga, a zsidóság vonatkozásában, szellemi és kulináris élményben (köszönet érte Paszternák Zsuzsának és segítőinek) lehetett részünk.

A vasárnap szinte kihalt, ápolt, szépséges és feltűnően tiszta várost járva, vendéglátóink megismertettek bennünket annak történelmével, történetével, különös tekintettel a zsidó vonatkozású látnivalókra. A gondozott temetőben több minijennyi férfi mondott kadist, Domán István főrabbi vezetésével, s hallhattunk gyászimát Vencel György kántor recitálásában.

Délután került sor a purimi műsorra, amelynek hírére (no meg a pesti ven-

dégek tiszteletére) megtelt a kis zsinagóga. Klein Judit a csoporttal utazott a szlovák városba, hogy ünnepi dalokkal tegye különlegessé, felejthetetlené látogatásunkat.

A helyi hitközség elnöke, Pasternák Antal üdvözölte a Hunyadi téri templomkörzet elnökét, Gervai Lászlót, az előljárókat, nem feledkezve meg a Hunyadi tér évtizedeken át volt világi vezetőjéről (kihez családját is baráti kapcsolat fűzte) László Miklósról sem. Kölcsönös ajándékozás, majd újabb, ezúttal kötetlen program a belvárosban és hazaindulás.

S álljon e helyütt a köszönet első sorban vendéglátóinknak, a közösségnek, s annak a majd ötven embernek, akivel ismét élmény volt együtt lenni.

Gyönyörű nap volt!

Gervai László, a körzet elnöke és felesége a zsinagógai programon

Vezetőségi ülés

A KZSH vezetősége 2007. március 30-án tartotta soros ülését, melyen értékelték az elmúlt időszak eseményeit, a KZSH titkárságának munkáját.

Paszternák Tamás koordinátor foglalta össze az új irodavezetővel és a SZLOZSIHISZ-szel ez ügyben folytatott tárgyalások eredményeit.

Kollár Zoltán a Menházban és az Eötvös u. 9-ben végzett felújításokról szolt,

mindkét épületben sor került az elektromos hálózat részleges rekonstrukciójára. A Menházban a mellékhelyiség kulturáltabb lett, az Eötvös u. 9. tetejének javítására a napokban került sor.

Ing. Weisssová Alica a 2006. évi gazdálkodást lezáró adóbevallásról számolt be. Pasternák Antal elnök a következő időszak feladatait vázolta.

STETL – a Hitközségi Híradó kulturális oldala

Zarándokút Tokaj-hegyalján

Nem sokkal purim után családommal ellátogattunk Tokaj környékére, ahol a zsidók jelenlétének számos emléke található meg a mai napig. A térség a chaszidizmus magyarországi központja volt. A 18. század végétől sok híres rabbi (rebbe) működött itt, élénk vallási és társadalmi élettel. Mára csak egy chaszid közösség létezik Magyarországon, az is messze innen, Budapesten. Az Egyesült Államokban, Izraelben azonban tovább élnek a

Cvi Hers rabbi sírja

„magyar“ chaszid közösségek, a szatmáriak, munkácsiak stb., melyek a nagy rabbik egykori működési helyéről kapták nevüket, s melyeket ma is a rebbék leszármazottai vezetnek.

Sárazsadányban szálltunk meg, így a legközelebb Olaszliszka esett hozzánk, ahol Friedman Cvi Hers rabbi sírját látogattuk meg. A falu eldugott pontján meglelt temető nem a legszebb környezetben van, mert a mellé épített negyed lakói nem nagyon ügyelnek a rendre, tisztaságra. Nem kifejezetten jó szemmel nézték látogatásunkat sem. Maga a temető szépen körülrített és rendben tartott. A vaskaput tetszetős menóra alakzat díszíti, beljebb az ohél is szép, a sírkövek ápoltak. A kötelező imák után a zsinagógát kerestük, de azt már széthordták, elbontották. A nemrég gyilkosságról elhíresült faluban felállított emlékhelyen szintén megálltunk egy-két percre.

A következő állomáshely Bodrogkeresztúr volt. Itt Steiner Sáje (Sájele)

csodarabbi házát, az éppen felújítás alatt lévő (és kultúrházzá átalakított) zsinagógát, majd a temetőt láthattuk. Szemben a Rákóczi-házat és nem messze a Magyar motorok múzeumát is megnéztük. A csodarabbiról máig fennmaradtak emlékek, történetek. A rabbi háznak gondnoka nagyanyja személyes emlékeit, csodákkal zsúfolt történeteit idézte föl nekünk. Megnéztük az ablakot is, ahol éjjel-nappal folteljában imádkozva, elmélkedve nézte a kinti eseményeket. A legenda szerint sohasem aludt, háza mindenki előtt nyitva állt, naponta - gyakran 80-100 személy számára - biztosított ételt. Keresztények és zsidók egyaránt látogatták, tanácsát, segítségét kérték. Halálakor, temetésén közel húszezren kísérték utolsó útjára. Az évfordulókon ma is sokan látogatják a falut, a temetőt. Csodatételeiben sokan bíznak, nem eredménytelenül. A történetek szerint a gyermekáldásért fohászkodók egy év múlva már a kis utóddal jönnek köszönetet mondani. A sírboltba kvitlijeinket (kívánságceduláinkat) mi is elhelyeztük, remélve, hogy az Örökkévaló a nagy rabbi érdemeire tekintettel a mi kéréseinket is teljesíti.

Tovább haladva a mádi zsinagógát látogattuk meg, mely a világ 100 leg szebb zsinagógájának egyike. Gyö-

Teitelbaum Mose sírja

nyörően renoválták, de szépsége mellett abban is egyedül álló, hogy sohasem használták másra, se lóistállónak, se kultúrháznak, mint ahogy ez sok mással előfordult sajnos. Mellette még elég jó állapotban megtalálható a jesiva és annak borospincéje is, melyek szintén felújítás elé néznek. A tervek szerint talán még eredeti feladataikat is el fogják látni.

Utolsó környékbeli élményünk reb Teitelbaum Mose sírjának és a régi zsidótemetőnek meglátogatása volt. A temető mellett mikve és zarándok pihenő is található.

(Folytatás a 8. oldalon)

A Tóra-szekrény és a bima Mádon a mádi zsinagógában

A zsidó otthon – a család oldala

Nagymegyertől Givatayimig – 16. rész

Sorsdöntő napok

Július folyamán áthelyezték századunkat Székesfehérvárra, a gyakran bombázott pályaudvart valamennyire üzemben tartani. A munka nagyon nehéz volt és állandóan sűrű, mivel az egy fontos gócpont volt. Minden bombázás után újabb és újabb vágányok váltak roncsokká. Ilyenkor a pályaudvar szurrealista látványt nyújtott. Vagonok keresztül-kasul hevertek szanaszét, vagy éppenséggel tótágot álltak a szétroncsolt síneken. Ki kellett cserélni a szétvágott, elgörbült síneket és a tönkrevet talpfákat, miután megtöltöttük a bombatölcsért és kiegyenesítettük a talajt a vágány alatt.

Egy üres huszárlaktanyában voltunk elszállásolva, ami két méter magas kőfallal volt körülvéve. Persze, a katonának szánt, higiéniai alkalmatlóságok nagyon jól jöttek. Mint azelőtt, Pécsen, itt is sikerült, hamarosan találni egy megbízható embert, aki által sikerült fenntartani a cenzúra-mentes kapcsolatot Budapesttel. Augusztus elején Cipi jött, a mozgalom küldetésében és a „közvetítő” házában találkoztunk. Hozott hamis, keresztény iratokat csoportunk tagjainak. Jövetelének fő célja, tervezett szökésünk megbeszélése volt. Augusztus 22-ére virradó éjszakán, egy katonai teherkocsi fog megállni a kaszánya külső falának egy megbeszélési pontjánál.

Az autó, megfelelő okmányokkal ellátva, elvisz bennünket a román határra. Átszökés a határon és az út, onnan Bukarestig, meg van szervezve. Már sok embert sikerült, ezen a kitaposott úton, átmenteni. A mi feladatunk - megszervezni a kiugrást.

A megadott éjszakán egyikünk sem aludt. A takaródó után, anélkül, hogy feltűnést keltettünk volna, felvettük jó ru-

háinkat, magunkhoz vettük hamis iratainkat, és minden fölé a munkaruhát. Feszülten vártuk a jelet, ami hajnalig nem érkezett. Féltünk, hogy a terv, valamelyik szintjén, "lebukott". Csak néhány nap múlva kaptuk meg a megnyugtató magyarázatot. Már minden el volt készítve, de az utolsó napon, 21-én, hír érkezett a határról, hogy le kell állítani az odavágó terveket. Bennfentesek furcsa feszültséget észleltek és meg kell várni, mi alakul ki. Két napra rá, a fiatal király, Mihály, néhány tábornok segítségével, "puccsot" hajtott végre, és a németbarát, Antonescu miniszterelnököt letartóztatta. Románia kilépett a háborúból, azaz, átpártolt a Vörös Hadsegreghez. Ennek mi is megfizettük az árát... A levélben ígéret volt, hogy új tervet készítenek számunkra.

Szeptemberben újabb, nagy változás történt. Otthagytuk az aránylag kényelmes laktanyát és beköltöztünk „hálókocsinak” berendezett tehervagonokba. A berendezés háromemeletes fapriccsokból állt. Ez lett az új körletünk. Egy reggel a vonat el is indult és néhány óra múlva Komárom nagy pályaudvarán állt meg. Nem csak lakást, hanem munkahelyet is cseréltünk. Ez a hely még keresetesebb célpontul szolgált a Szövetséges Hatalmaknak, mert, vasútforgalmi szempontból, fontosabb gócpont volt. A légi „idegenforgalom” jóval sűrűbb volt, mint Fehérváron. Munka szempontjából, itt folytattuk, amit ott abbahagytunk. Egy-egy légitámadás után, a pályaudvar, néha napokig meg volt bénítva. Szerelvényünk éjszakákra kiutazott közeli Almásfüzitőre, egy mellékvágányra, mert az angol légierő szerette az „éji látogatásokat”. Ott biztonságban voltunk. Ha nappali rádió volt, akkor is kiutaztunk.

Október második hetében a

hármass bizottságunk elhatározta, hogy meg kell sürgetni a szökést. Elhatároztuk, hogy a két József megszökik és Budapesten, a mozgalom központjában, intézkednek ebben az ügyben. Hamarosan meg is valósították a tervet. A században nagy volt a megdöbbenés; ez volt az első szökés.

Október 15-én, szokás szerint dolgoztunk a pályaudvar szerte. Már néhány napja nem volt vonatforgalom, mert a pályávalahol súlyos találatot kapott. Délajt megérkezett egy személyvonat dél felől. A vonatból furcsa vigasság hallatszott. Mikor megállt, az utasok kihajoltak az ablakokon és barátságosan integettek felénk: „Fiúk, hazamehettek, Horthy kiugrott a háborúból!” és még hasonló, szokatlanul kedves kiáltások hangzottak a szerelvény hosszából. Közelebb mentünk, hogy meghalljuk, mi történt. Többen igyekeztek válaszolni. Mesélték, hogy a kormányzó rádióbeszédében bejelentette, hogy Magyarország kilép a háborúból, és különbékét kér a Szövetséges Hatalmaktól. Ennél jobb hírről nem is álmodhattunk! A százados parancsolvasást tartott, tájékoztatott bennünket a fejleményekről és bosszankodva kiáltotta: „Az a két taknyos nem várhatott volna még két napot! Így nagy veszélynek tették ki magukat”. Figyelmeztette a századot, hogy senki ne próbáljon hasonló kalandba bocsátkozni, mert a statáriális törvény szerint "Szökött munkaszolgálatos a helyszínen 'felkoncolandó' ". Elmondta, hogy felfegyverzi a keretlegénységet, mert kóbor bandák veszélyeztetik a biztonságunkat.

Estefelé jött egy másik vonat és vele a szörnyű hír, hogy a „Nyilaskeresztes” mozgalom vezére, Szálassy, átvette a parancsnokságot, mint államfő és Horthy a németek fogságában van. Az addig uralkodó eufóriát lesújtó aggodalom vál-

totta fel. Ez volt a legrosszabb hír, amit kaphattunk. Ismertük ezt a véresszájú mozgalmat.

A munka tovább folyt, azzal a különbséggel, hogy ezután fegyveres keretlegények vigyáztak ránk. Vagy egy hét múlva, a század írnoke, Weisz Imre, sápadtan keresett és mesélte, hogy egy bocskai kabátos férfi keres, tudom-e ki lehet, és mit akaráhat. A szerelvényünk végén várt és elővett egy kettévágott fényképet. Cipi arcképe volt, amit azonnal megismertem. Ismerem-e ezt a képet kérdezte, és ki van róla levágva. Az, persze, én voltam. Ez volt az igazolása. Megnyugtattott, hogy ő barát, Cipi és barátai küldetésében jött, hogy bennünket segítsen a szökésben. Cipi és Efra betartották ígéretüket! Megbeszéltük, hogy másnap, október 22-én, lesz a nagy nap. Ő megveszi a jegyeinket és mi legyünk készen. Este utasítottam a fiúkat, hogy reggel vegyék fel a jó ruháikat, az overallok alá, mindenki vegye magához a hamis iratait és pusztítson el minden árucló dolgot, ami zsidó azonosságára utalhat. A munka után nem megyünk vissza a szerelvénybe, hanem elbújunk a legszélső vágányon álló vagonok mögé. Másnap, a munka végeztével, észrevétlenül, egyenként elszállingóztunk a munkahelyről, a kijelölt, szélső vágány felé és ott meghúzódtunk. Hídeg, esős este volt. Láttuk, ahogy a szerelvényünk, nélkülünk, kihúzott a pályaudvarról. Később láttuk, a parancsnokot bemenni a büfébe. Ki voltak osztva a szerepek, mi a teendője mindenkinek, ha esetleg valamilyen vasúti munkás megtalál bennünket. Nem szabad megengedni, hogy eláruljon. Betönni a száját és megkötözni. Láttunk egy viharlámpát himbálózva közeledni és már mindannyian készenlétben voltunk. Valaki csak helyet keresett tele hólyagján könnyíteni.

Weisz Józsuá
(Izrael)

„Dolgozni kell, dolgozni, dolgozni!”

Purimi találkozó dr. Lednitzky Andrással, Izrael tiszteletbeli konzuljával

Pontos. Fáradhatatlan. Szavatartó. Egyenes. Ha kell, harcos- a kilencvenes évek elején ilyennek ismertem meg őt. Dr. Lednitzky András a 2007. március 4-i szegedi Purimkor is tartotta magát ígéretéhez. Míg a hitközség dísztermében a mintegy 120 fős ünneplő közösség, a sok maskarás, örömtől tündöklő gyermekarc, pajkos felnőtt paradicsomos töltött káposztával, kedvelően és jófajta tokaji kóser borral ülte meg a sorsvetés tavaszünnepét, táncolt a főrabbi és ügyvédtársa által húzott talpalávalóra, mi a küldetésről, vállalásról beszélgettünk.

– 2006. decembere óta Izrael tiszteletbeli konzulja Magyarországon a Szegeden élő dr. Lednitzky András. Miből állnak a konzuli teendők?

– A tiszteletbeli konzuli teendő eltér a hivatalos konzuli tevékenységtől. Ez egy megtisztelő cím, amelyre az illető állam olyan honos vagy itt élő állampolgárát kéri fel - a küldő állam természetesen -, aki bizonyított már az előzőekben, képes a konzuli tevékenységet végzettségénél, beosztásánál, körülményeinél fogva ellátni, képviselve a küldő országot és ezen munkájáért anyagi ellenszolgáltatást nem vár.

– A gyakorlatban mit jelent ez a tiszteletbeli konzuli munka?

– Elsősorban izraeli állampolgárok fordulhatnak hozzám Magyarországon, amennyiben akár a beutazásukkal, akár egyéb jogi pozíciójuknál fogva gondjaik adódnak, eljárást folytatnak velük szemben és képviselőnek kell gyakorolni érdekükben, segítséget kell nyújtani a jogvédelem megszerzéséhez, de rendelkezésre állok üzleti ügyekben, kapcsolatépítési, kulturális vonatkozásban is, továbbá feladatom a küldő ország bemutatása idegenforgalmi, turisztikai szempontból, valamint hogy segítsék az ide utazóknak. A magyar állampolgárok irányában is van feladata a tiszteletbeli konzulnak, mert be kell mutatni az izraeli jellegzetességeket valamint olyan partnereket segíteni, akik igénylik - akár befektetői, akár az innovációs vagy éppen a külföldre való kereskedelmi kapcsolatépítési tevékenységet. Az én közvetítői szerepemre szükség van a magyar kultúra Izraelben való megismertetésénél, a magyar idegenforgalomnak Izrael irányába való fellendítésénél is. Meg kell, hogy mondjam, ez nem könnyű egy olyan ország vonatkozásában, amely még a mai napig is atrocitásoknak van kitéve a térség problémáiból adódóan, s a szomszédok je-

lentős kedvezményeket kínálnak az érdeklődő turistáknak.

– Akkor tulajdonképpen most tiszteletbeli konzulként ugyanazt teszi, amin évtizedek óta munkálkodik: mind a szegedi zsidóságért, mind a szegedi zsidó magyarságért, ezért a társadalomért, úgy is, mint a MAZSIHISZ alelnöke és úgy is, mint a Szegedi Zsidó Hitközség elnöke. Honnan az erő, az indítás ennyi mindenre?

– Hát az az igazság, sokszor elgondolkodtam azon, hogy kicsit vissza kellene már fogni magam... Én is elértem a hatodik ikset, ebből következően azért vigyázni kell, mert ebben a korban már jelentkeznek különböző egészségügyi vagy más irányú problémák, amik egy kicsit lassúbb tempóra fognak az embert... Ettől függetlenül, amikor 1996-ban vállaltam, hogy próbálom egy aktív, cselekvő hitközséget összehozni, egy olyan csapatot építeni, amelyik képes az elődeink által ránk hagyott hagyományokat, értékeket megőrizni, akkor kicsit nehezen megy ez a „assítás”. Akkor lép előre bármi, ha nem egyedül vállalja az ember, ha társakat tud maga mellé állítani és próbál egy progresszív közösséget alkotni. Sok probléma van ám Szegeden is - mint ahogy az ország valamennyi hitközségében -, az állami támogatás egyre csökken, a nehezedő gazdasági helyzetben a hívek adakozókészsége is egyre fogyatkozik. Mégis meg kell teremteni az anyagi forrásokat, pályázati lehetőségeket, hiszen Szeged több száz éves zsidó értékeit nem hagyhatjuk az enyészetnek! Mindehhez partnerek kellenek, szüntelenül együtt kell működni mind a társegyházakkal, mind a város vezetésével. Ezért is érzem nagy megtiszteltetésnek a tiszteletbeli konzullá választást, hiszen Magyarországon összesen 47 tiszteletbeli kon-

zul működik a világ országaiból, közöttük hét Szegeden. Mind Magyarországon, mind a térségben én vagyok az első és egyetlen izraeli tiszteletbeli konzul. Szeretném, ha ebben is sikeres lenne munkám, s ez által ez a közösség, amely lehetővé tette, hogy megkapjam ezt a megtisztelő címet.

– Mit tart élete küldetésének?

– Lednitzky András életcélja? Én úgy érzem, ha az ember felvállalja a zsidóságot egy olyan világban, ahol még azért a „vonalak” nem tisztázottak, ahol volt egy holokauszt a maga szörnyű következményeivel, megéltük a kommunizmus éveit, melyeknek szintén volt hozadékuk, azután történt egy rendszerváltás, amely összességében, ha jól nézzük a mai napig nem győzte le a saját maga kreálta ellentmondásokat - akkor továbbra is csak azt tudom mondani, hogy dolgozni kell, dolgozni, dolgozni és ismétlem, csapatmunkában! Még egy, amit mindig is fontosnak tartottam. A családom is és én is tősgyökeres szegediek vagyunk. Szegediként, szegedi zsidóként, lokálpatriótaként ezért a városért élek és ezekért az értékekért, amelyeknek megőrzése számomra kötelesség.

– Ki volt élete vezérlő egyénisége, példaképe?

– Hát sok területen sokféle példaképe lehet az embernek. Talán példaként említenék egy nem zsidót ebben a kérdésben. Azt, amit ezért a városért tett az elmúlt évtizedekben. Nemrég hunyt el Gregor József operaénekes. Mérhetetlenül sokat adott ennek a közösségnek. Én nem vagyok művész, nincsenek olyan korlátlan lehetőségeim, mint neki voltak.

(Folytatás a szlovák rész 4. oldalán)

Macesz Maci és Sófár Süni kalandjai avagy az ifjúság oldala

Mazi Tov!

Április 6-án megszületett önkéntesünk, **Steiner Zsófi** kislánya **Dina**, Budapesten! Zsófinak és férjének ezúton gratulálunk!

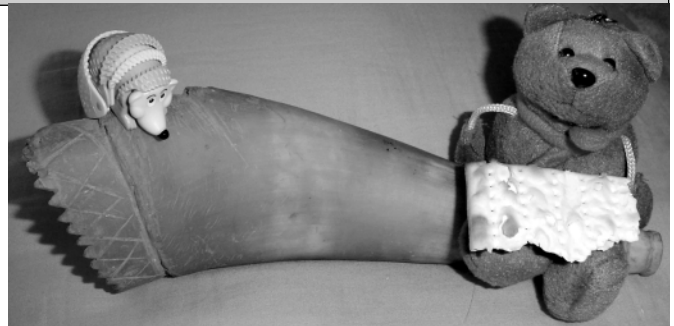
Zsidó Fiatalok Nemzetközi Találkozója Komáromban

2007. június 8-10.

Jelentkezési határidő: 2007. május 20.
Bővebb információ és jelenetkezési lap:
<http://ledvad.menhaz.sk>
E-mail: ledvad@menhaz.sk

Boldog születésnapot!

Áprilisban ünneplenek:
Horská Elena, Paszternák András

Gyertyagyűjtások

2007. április 21.	B: 19:21	K: 20:30
2007. április 30.	B: 19:30	K: 20:41
2007. május 5.	B: 19:40	K: 20:52
2007. május 6.	LagBaomer	
2007. május 12.	B: 19:50	K: 21:03

(Gy – gyertyagyűjtés ideje, K – ünnep kimenetelének ideje, szombat este)

Zarándokút...

(Folytatás az 5. oldalról)

Sajnos a zsinagógát már üzletté átalakították, s a modern épületet nézve alig lehet elhinni, mi volt régi szerepe. A rabbi - bár élete nagy részében a chaszidizmus ellenfele volt - mégis az egyik legnagyobb magyar rebbévé vált. Eizik Taub után ő lett a magyar cha-

szidizmus központjának vezetője. Őt is látogatták a keresztények is. A legenda szerint a gyermek Kossuth Lajost édesanyja elvitte megáldatni, akiről a csodarabbi megjósolta, hogy nagy jövő előtt áll és sohasem lesz a zsidók üldözője. A jövődőlés valóra vált. A rebbe szigorú és vallási tisztaságra intő előírásaival a kolerajárvány idején zsidók százait mentette meg, mely miatt a kereszté-

nyek rosszallását is kiváltotta. Élete utolsó percéig várta a Messiást, s nem hitte, hogy Az nem még életében jelenik meg.

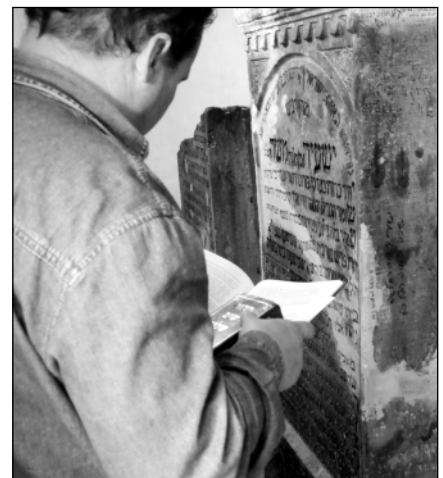
Sajnos az időnk véges volt, s Boldogkő vára megmászása és egy kis borkóstolás után vissza kellett térnünk a Dunántúlra. Az élmények és az emlékek azonban velünk maradtak - no meg a fényképek is, melyekből néhányat kedvescínálnak az olvasó elé tárunk.

Ádám Róbert János

„Szenes Hanna,
Magyar-Izraeli Baráti Egyesület
Tatabánya

A mádi zsinagóga

Ima a rabbistíroknál

Zo zasadnutia predsedníctva ŽNO

Na rokovaní, ktoré sa konalo 30. marca 2007, sa hodnotila činnosť obce, resp. sekretariátu v uplynulom období. Koordinátor Tamás Paszternák referoval o rokovaní s novou vedúcou kancelárie a ÚZ ŽNO v tejto veci.

Zoltán Kollár informoval prítomných o rekonštrukčných prácach v budove Menház a na ul. Eötvösa č. 9, kde prebieha čiastočná rekonštrukcia elektroinštalácie. Ing. Alica Weisssová referovala o daňovom priznaní za rok 2006 a predseda Anton Pasternák o úlohách na budúce obdobie.

PT

Mazl tov!

- V Jeruzaleme oslavuje v máji okružle výročie teta **Teri Vajnorsky!** Blahoželáme! Bis 120!
- V Budapešti sa dňa 6. apríla narodila dcéra (Dina) našej dobrovoľnej pracovníčky **Zsófi Steiner**. Touto cestou jej a jej manželovi zo srdca blahoželáme.
- V Košiciach oslavovala 10. apríla okružle výročie **PaeDr. Marta Győriová**, ktorej prajeme veľa zdravia a šťastia!
- V Bratislave oslavoval náš čitateľ **Pavol Kovár** svoje 60. narodeniny. Blahoželáme mu!

Dolgozni kell...

(Folytatás a 7. oldalról)

A megismertetésben, a megértetésben és úgy érzem, emberi mivoltában, tartásában mégis nagyon sokat lehet tanulni tőle. Nem zsidóként volt velünk, tett értünk, együtt alapítottuk a Szegedi Magyar Izraeli Baráti Társaságot növelve szimpatizánsaink körét. Soha nem a mindenkor hatalmat szolgálta, hanem az önmagával szemben állított mércének, elvárásoknak igyekezett megfelelni.

– **Vannak-e igazi segítői Lednitzky Andrásnak? Az elmúlt fél évben nagyon szép Channuka -ünnepet ültünk, ma Purim van, úgy tűnik, hogy a kicsit nehezebb évek, mintha éppen ellenkezőleg hatnának és feléledni látszana ez a közösség.**

– Amikor 1996-ban én becsőppentem ebbe, vezetőként teljesen ismeretlenül, vallásos zsidóként tanulva, inkább a menedzselést vállalva, akkor próbáltam egy csapatot kialakítani abból a korosztályból, amelybe én is tartozom. Nem volt könnyű, érték sikerek, csalódások, kudarcok, de mindig volt egy csapat, amelyhez mindig csatlakoztak újak és újak. Meg kell említenem a főrabink, Markovics Zsolt szerepvállalását, a hivatalvezetői feladatokat ellátó Juhász Pál személyét, azokat, akik vezető feladatokat vállaltak akár a nőegylet területén, akár az ifjúsági klub kialakításában, említhetném azokat az idősebbeket, akiket korábban a vallás

iránti áhítat tartott itt és ők végigélték a kommunizmus éveit is, amikor nem támogetták ezt a tevékenységet - Pollák László, Winter Miklós, Gráf Imre, Somló Zoltán, Salamon István, Kleinné Müller Ilona, Mátrai László, Tepper Ágnes, Balogh Ádám, Gábor György és még számtalan példát sorolhatnék. Ezekhez egy szimpatizáns kör is csatlakozott, akik nem tartoznak a közösségünkhöz, de hitvallásuk, a velünk való szolidaritásuk folytán mégis nagyon közel állnak hozzánk.

– **Ha ez a tendencia folytatódik a Szegedi Zsidó Hitközség életében, akkor vajon 20 év múlva milyen közösséggel találkozhat az ide látogató?**

– Koromnál fogva nem biztos, hogy akkor még aktív leszek, de szeretném, ha feléledne a XX. század húszas-harmincas éveinek szellemisége! Ez lehetetlen, hiszen a Holokauszt a hajdani nyolcezeres szegedi zsidóságot mára csak 4-500 fővé „sorvasztotta”. Egyre fogynak az igazi szegedi zsidók, akik ezt a neológ közösséget a zsidóság kebelén belül az ország második-harmadik legnagyobb hitközségévé tették. Mégis minden reményünk megvan, hogy fennmarad ez a közösség, lesznek olyanok, akik követik a hagyományokat és amikor szükséges, a helyünkre lépnek.

– **A gyerekeinek mit mond, zsidóként mi a legfontosabb az életben?**

– Ez az a vallás, amit ősidők óta a hit és az együvé tartozás tartott fenn. A

Krátke správy

✧ Teta Teri Vajnorsky z Jeruzalema nás obdarila s dvomi obrazmi, ktoré sme umiestnili v sále Zoltána Wallensteina. Ďakujeme pekne!

✧ Rodina Vértessovcov z Budapešti poslala našej komunite knihy.

✧ Vďaka zboru rabínov z Budapešti sme obdržali 25 ks. nových Hagad, ktoré obsahujú aj fonetický prepis modlitieb. Na séder sme ich aj použili.

✧ Židovská náboženská obec obdržala prvé číslo nového časopisu Centropa, ktorý si môžete prečítať v knižnici.

✧ 15. marca t.r. navštívili turisti z Maďarska Menház, 27. marca boli v budove dôchodcovia z Nemecka, ktorých sprevádzal Ing. Anton Pasternák.

hagyományok ápolására és megőrzésére - erre szükség van korunkban is. A mai purimi ünnepségen számtalan édes apróság tűnt fel, azok a gyerekek, akik még a Talmud-Tórák közé tartoznak. Bízom benne, hogy ők itt Szegeden fogják ezt a hitéletet tovább folytatni és megszakad az a hagyomány, mely szerint az egyetem elvégzését követően Budapestre vándorolnak vagy a világ távoli tájain folytatják életüket. Kívánom, maradjanak ők itt-hon, Szegeden!

– **Köszönöm a beszélgetést!**

Visszatértünk az ünneplőkhöz. Az asztalunknál ülő fiatal izraeli-magyar házaspár két és fél éves Dani fia hangos Lö cháim!-mal nyújtotta felém üdítő poharát. Igen Dani, koccintsunk a jövőre, hiszen te vagy az élő remény. Mázel tóv!

Dr. Antala Zsuzsanna,
Szeged-

2007. március 4-én, Purimkor

Dr. Lednitzky András:

– a Szegedi Tudományegyetem Általános Orvosi Kar Dékáni Hivatal vezetője,

– a Magyar Köztársaság Arany Érdemkeresztjének kitüntetettje,

– a Regionális Média és Művészeti Alapítvány Szeged kuratóriumi elnöke,

– a Szegedi Zsidó Hitközség és a Szegedi Magyar Izraeli Baráti Társaság elnöke,

– a MAZSIHISZ alelnöke.

Obvod ŽNO z Hunyadi námestia v Budapešti navštívil Komárno

Referát Juli Gálovej

Vidieť Komárno anestačí iba raz, (asi pred šiestimi rokmi sme tu už raz boli) a za toto neviníme to malebné, pohostinné mesto, ale „vinní“ sú všetci členovia komunity, hlavne rodina Paszternáková a ich dvaja synovia Tamás a András, ktorá sú na slovo vzatí lokálpatrioti, vynikli v organizácii programu, aj ako turistickí sprievodcovia, ktorí s obrovskou rutinou zodpovedali na všetky naše otázky.

Vďaka podpory MAZSÖK-u (Verejná nadácia maďarského židovského dedičstva) mohli spoločne oslavovať Purim členovia Klubu generácie (50 ľudí) pri obvode ŽNO - Hunyadi námestie v Budapešti a Židia zo Slovenska. Oslavovali s tými ľuďmi, ktorí spolu s okolitými obcami sa snažia ešte stále - hoci veľmi ubúda ich počet - sa zúčastniť na tých udalostiach, ktoré usporiadajú koordinátori programu s

hlavného rabína dr. Istvána Domána kadiš. Po ňom kantor György Vencel recitoval smútočnú modlitbu.

Poobede sme oslavovali Purim. Celá synagóga sa zaplnila zvedavcami, bolo to aj na počesť našich hostí. Známa speváčka Judit Klein pricestovala spolu so skupinou preto, aby nám so svojimi pesničkami urobila nezabudnuteľný zážitok. Predseda miest-

nej ŽNO Ing. Anton Pasternák pozdravil nového predsedu komunity Lászlóa Gervaiho, členov predstavenstva a pritom nezabudol ani na toho človeka, ktorý viacej desaťročí strávil v tejto funkcii Miklósa Lászlóa (s ktorým ho spájajú aj rodinné väzky). Nasledovalo vzájomné odovzdanie darov, voľný program v meste, a návrat domov.

Tu na tomto mieste sa chceme poďakovať našim hostiteľom, celej komunite a aj tým 50 členom s ktorými bol zážitok opäť byť spolu.

Bol to krásny deň!

nasadením obrovskej energie, s tým netajeným úmyslom na základe ktorého k udržaniu židovstva je potrebné zabezpečenie vierovyznania a kultúrneho života.

Mi sme prišli, vypočuli sme si prednášku, pozreli sme si DVD film o Menházi, o synagóge vôbec o židovstve a získali sme zážitky tak duševné ako aj kulinárne - za čo patrí vďaka Zsuzsanne Paszternákovovej a jej pomocníčkam.

V nedeľu keď sme sa prechádzali po skoro prázdnom, ale mimoriadne čistom meste hostitelia nás oboznámili s históriou mesta a hlavne s tými vecami, ktoré sa týkajú Židov. V starostlivo upravenom cintoríne viacej mužov - niekoľko minja by sme z nich mohli urobiť - sa modlili pod vedením nášho

Sociálna starostlivosť na Slovensku

Rozhovor s PhDr. Gabrielou Mencerovou

Volám sa PhDr. Gabriela Mencerová, pracujem v Celoslovenskom stredisku zdravotnej a sociálnej pomoci od vzniku strediska. Pomoc ľuďom, ktorí prežili holokaust pokladám za veľmi užitočnú a zmysluplnú, robím svoju prácu veľmi rada a naplňa ma uspokojením.

Kedy vzniklo Celoslovenské stredisko sociálnej a zdravotnej pomoci ÚZ ŽNO v SR, s akou úlohou?

Celoslovenské stredisko zdravotnej a sociálnej pomoci vzniklo 1.9.2000, kedy Ústredný zväz židovských náboženských obcí v SR spolu so židovskými náboženskými obcami a organizáciou The Hidden Child Slovensko - Ukrývané deti rozhodli o pomoci ľuďom, ktorí prežili holokaust.

Hlavným poslaním Celoslovenského strediska zdravotnej a sociálnej pomoci pri Ústrednom zväze židovských náboženských obcí v SR je realizácia programu OR CHAIM - Svetlo života - pomoc všetkým ľuďom v SR, ktorí prežili holokaust, v oblasti zdravotnej a sociálnej. Cieľom našej práce je, aby každá oprávnená osoba mala prístup k poskytovaným službám a pomoci za rovnakých podmienok.

Aké služby poskytujete, koľko ľudí od Vás dostáva pomoc?

Prvý grant nám bol poskytnutý z Claims Conference a prvých klientov bolo 11, ktorým sme poskytli príspevky 31.10.2000. V súčasnosti je do Celoslovenského strediska prihlásených 926 klientov z celkového počtu 1220 preživších holokaust na Slovensku.

Príspevky poskytujeme na lieky, zdravotné pomôcky, okuliare, stomatologické ošetrovanie, opatrovateľskú službu, liečebno-rehabilitačnú starostlivosť, rekonštrukciu bytu na bezbariérový, na sociálnu výpomoc, prevoz do zdravotníckeho zariadenia, ošetrovanie v súkromnom zariadení ako aj individuálnu pomoc ľuďom, ktorí sa ocitli v mimoriadnej situácii.

Najvyšší orgán Celoslovenského strediska je Kuratórium, ktoré je zložené z pracovníkov ÚZ ŽNO, niektorých ŽNO a zástupcu organizácie The Hidden Child Slovensko - Ukrývané dieťa.

Kuratórium schvaľuje kritéria pre poskytovanie príspevkov, rozpočet, sleduje čerpanie finančných prostriedkov a pod.

Poskytovateľmi grantov sú Claims Conference, CC German Government, CC ICHEIC a grant z čiastkového odškodnenia obetí holokaustu na Slovensku.

Môžu ešte na Vás obrátiť klienti, ktorí doteraz neboli registrovaní? Aké sú podmienky? Kde Vás môžu kontaktovať?

Celoslovenské stredisko je otvorené poskytnúť pomoc všetkým, preto sa môžu na nás obrátiť kedykoľvek.

Naša adresa:

Celoslovenské stredisko zdravotnej a sociálnej pomoci pri Ústrednom zväze židovských náboženských obcí v SR

Kozia 21, 814 47 Bratislava

Máme zriadenú telefonickú linku pomoci v Bratislave, Banskej Bystrici a v Košiciach, z ktorej voláme my svojich klientov.

Plánujete nijaké zmeny v poskytovaní služieb?

Celoslovenské stredisko aktuálne prispôsobuje svoje služby potrebám klientov a na tomto priestore nemôžeme ani vyčerpať celú škálu našej pomoci.

Aké sú vzťahy medzi Vami a ŽNO v regiónoch?

Celoslovenské stredisko má dlhoročnú veľmi dobrú spoluprácu s jednotlivými ŽNO a náboženskými komunitami a každoročne sa stretávame so zástupcami jednotlivých židovských náboženských obcí a komunít, kde popri výmene poznatkov a skúseností s prácou s klientmi získavame nové teoretické a praktické poznatky v oblasti práce s ľuďmi preživšími holokaust.

Poznáme viac súvercov ktorí sa narodili po druhej svetovej vojne, ale majú sociálne, zdravotné a finančné problémy. Aké možnosti existujú pre mladšiu generáciu?

Pre mladšiu generáciu, ktorá sa narodila po druhej svetovej vojne stále existovala pomoc a v súčasnosti sa ešte rozširuje. O pomoci sa môžu informovať na jednotlivých ŽNO a ŽNK.

Ako vidíte budúcnosť strediska? Aké plány máte pre budúcnosť?

Keď sme začínali, predpokladali sme, že Celoslovenské stredisko vydrží rok-dva. Funguje siedmy rok a dúfame, že bude fungovať i v budúcnosti, aby sme ľuďom, ktorí stratili svoje zdravie, mladost', príbuzných v období holokaustu zabezpečili pomoc v období, kedy vzhľadom na svoj vek a zdravotný stav to najviac potrebujú.

Deň martýrov

Židovská náboženská obec v Komárne týmto s úctou pozýva každého spoločiteľa človeka na spomienkové oslavy z príležitosti 63. výročia deportácie židov z mesta a z okolia. Spomienka sa uskutoční 10. júna 2007 v nedeľu o 10.30 hod. na židovskom cintoríne v Komárne (ulica Zlatého muža)

Spomienkový prejav: hlavný rabin Péter Kardos.

O 12:00 hod. spoločne zapálime sviečky pri pamätníku obetí v synagóge a položíme veniec na pamätnú tabuľu na stene Menhazu.

Vedenie Židovskej náboženskej obce Komárne

SPRAVODAJ בה

OBSAH ČÍSLA:

- ✧ Séderový večer v Komárne ✧ Židovská svadba ✧ Krátke správy ✧ Deň martýrov
- ✧ Sociálna starostlivosť na Slovensku ✧ Zo zasadnutia predsedníctva ŽNO

Macesov a macesov

Séderový večer v Komárne

Sviatok Pesach je jedným z navýznamnejších sviatkov v histórii židovstva. V ostatných rokoch sa aj v Komárne snažíme zjednotiť komunitu a spolu osláviť tento sviatok. Pesach roku 5767 sa vyznačoval viacerými osobitosťami.

Stretnutie sa začalo pred druhým sederom zhromaždením v našej synagóge, kde večernú modlitbu predniesol János Oláh, profesor Židovskej univerzity v Budapešti. Po bohoslužbe sa pri bohato prestretom stole v Sále Zoltána Wallensteina zhromaždilo 50 hostí, okrem domácich aj viacerí súverci, ktorí žijú osamoteno v obciach nášho regiónu. V príhovore profesora Oláha odznelo mnoho zaujímavých informácií. Nové hagady v maďarskom aj slovenskom jazyku, ktoré venoval ústredný zväz maďarských, resp. slovenských náboženských obcí, prispeli k tomu,

aby účastníci večera mohli spoločne sledovať dávne príbehy o odchode Židov z Egypta. Otázky Má-ništanu tento raz kládla študentka judaistiky, Eva Lévai Izsák. Potom nasledovala večera, ktorá už tradične pozostávala z vývaru s macesovými knedličkami, pečeného kuraja a macesovej torty. Tri vynikajúce torty na sviatočný stôl podaroval Zoltán Kollár.

Slová pána profesora Oláha nám dali novú energiu do ďalšieho života. Bola to pre nás veľká česť, že s nami strávil tento večer.

Naše poďakovanie za pekný priebeh večera patrí zamestnancom Hotela Panoráma, ďalej Judite Haasovej, dr. Zuzane Králikovej (Novákovej), rodine Paszternákovej a Edite Farkašovej, vedúcej cukrárne, ktorá je prevádzkovaná v budove Menház.

PT

Židovská svadba

Putovnú výstavu Viedenského židovského múza si budete môcť pozrieť medzi 1. májom a 10. júnom t.r. v Židovskom kultúrnom a spoločenskom centre v Menházi v Komárne. S radosťou uvítame každého, kto prejaví záujem oboznámiť sa so zvyklosťami židovskej svadby.

Slávnostné otvorenia bude v synagóge 1. mája 2007 o 14.30 hod.

Nápisy na výstave si môžete prečítať v slovenčine a v maďarčine.

Možnosť návštevy:

1. mája 14:30-15:30

Medzi 2. májom a 8. júnom:

pondelok	15:00-17:00
utorok:	10:00-12:00
streda:	15:00-17:00
štvrtok:	10:00-12:00
nedeľa:	15:00-17:00

8. mája (štátny sviatok), 23. a 24. mája sviatok Savout - výstava bude zatvorená.

Oznam

Predsedníctvo ŽNO v Komárne oznamuje všetkým zainteresovaným, že vedením kancelárie obce je od 1. apríla 2007 poverená pani Judita Haasová. Donedávna pracovala v penzióne Ohel David v Bratislave ako hlavná sestra. Po dlhoročnom pobyte v Galante a Bratislave sa rozhodla vrátiť do svojho rodného mesta. Prajeme jej veľa úspechov v práci!

Úradné hodiny na sekretariáte ŽNO v Komárne po novom: pondelok od 15:00 do 17:00 h, štvrtok od 10:00 do 12:00 h.

Tel.: 7731-224

Rozhovor s novou vedúcou kancelárie si môžete prečítať v májovom čísle Spravodaja ŽNO.

Úspešné projekty

Ministerstvo kultúry SR podporí vydávanie kultúrnej prílohy Spravodaja pod názvom Šetl sumou 20.000,- Sk. Nitriansky samosprávny kraj prispeje sumou 10.000,- Sk na organizovanie programov ŽNO v Komárne. Ostatné projekty sú v štádiu rokovania.

Sviatok Savout

Sviatok sa začína v utorok večer 22. mája, hlavné sviatky sú 23. a 24. mája, kedy bude sekretariát ŽNO zatvorený. Horeuvedené dni je zatvorený aj cintorín.